

Βρυξέλλες, 4 Οκτωβρίου 2017
(OR. en)

12830/17

**Διοργανικός φάκελος:
2016/0231 (COD)**

CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 12334/17

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL

Θέμα: Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030 για μια ανθεκτική Ενεργειακή Ένωση και την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία των Παρισίων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλες πληροφορίες που αφορούν την αλλαγή του κλίματος (πρώτη ανάγνωση)
- Γενική προσέγγιση

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Κατά τη σύνοδό του στις 23 και 24 Οκτωβρίου 2014, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε επί του πλαισίου πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030 και ενέκρινε δεσμευτικό στόχο της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στο έδαφός της κατά τουλάχιστον 40% έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990¹. Ο στόχος αυτός περιλαμβάνει, επίσης, την εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς (INDC) της ΕΕ και των κρατών μελών της, η οποία υποβλήθηκε στην UNFCCC στις 6 Μαρτίου 2015.

¹ Έγγρ. EUCO 169/14

2. Στις 20 Ιουλίου 2016 η Επιτροπή ενέκρινε δυο νομοθετικές προτάσεις σχετικά με τη συμβολή των τομέων εκτός ΣΕΔΕ στη συνολική προσπάθεια: πρόταση για τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030 («κανονισμός περί επιμερισμού των προσπαθειών»)² και πρόταση σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας εντός του πλαισίου για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030 («κανονισμός LULUCF»)³.
3. Στην πρόταση κανονισμού περί επιμερισμού των προσπαθειών (ESR) καθορίζονται οι εθνικοί στόχοι μείωσης που βασίζονται στο σχετικό κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ, ενώ οι στόχοι των κρατών μελών που έχουν κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ άνω του μέσου όρου της ΕΕ προσαρμόζονται, ώστε να αντικατοπτρίζουν τη σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας εντός της εν λόγω ομάδας. Η πρόταση διατηρεί τις υφιστάμενες δυνατότητες ευελιξίας (τραπεζική αποταμίευση και δανεισμός, μεταβιβάσεις μεταξύ των κρατών μελών) και προτείνει δύο νέες δυνατότητες ευελιξίας: περιορισμένη χρήση καθαρών απορροφήσεων από ορισμένες λογιστικές κατηγορίες LULUCF για τη συμμόρφωση προς τους στόχους στους τομείς του επιμερισμού των προσπαθειών· και τη δυνατότητα για ορισμένα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν περιορισμένο αριθμό δικαιωμάτων ΣΕΔΕ (συνολικά 100 εκατ. ευρώ), για την αντιστάθμιση των εκπομπών στους τομείς επιμερισμού των προσπαθειών.
4. Στις 14 Ιουνίου 2017, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε 48 τροπολογίες της πρότασης της Επιτροπής.
5. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών γνωμοδότησαν στις 14 Δεκεμβρίου 2016 και στις 22-23 Μαρτίου 2017 αντιστοίχως.
6. Το Συμβούλιο (Περιβάλλον) συζήτησε την πρόταση, μαζί με την πρόταση κανονισμού σχετικά με την LULUCF, σε τρεις περιπτώσεις. Η τελευταία συζήτηση πραγματοποιήθηκε στις 19 Ιουνίου 2017 με βάση την έκθεση προόδου που εκπόνησε η μαλτέζικη Προεδρία⁴.

² Έγγρ. 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ Έγγρ. 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ Έγγρ. 9861/17

7. Η Εσθονική Προεδρία συνέχισε να εργάζεται εντατικά επί της πρότασης. Στις 27 Σεπτεμβρίου 2017, η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων (EMA) εξέτασε νέο συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας⁵. Υπήρξε ευρεία υποστήριξη του στόχου της επίτευξης γενικής προσέγγισης στο Συμβούλιο και του κειμένου της Προεδρίας, ως βάσης για τη συζήτηση στο Συμβούλιο. Μετά τη συζήτηση στην EMA, η Προεδρία προέβη σε μία μόνο αλλαγή στο κείμενο, η οποία και επισημαίνεται με μαύρα υπογραμμισμένα στοιχεία στην αιτιολογική σκέψη 2 (οι προηγούμενες αλλαγές σε σχέση με την αρχική πρόταση της Επιτροπής είναι υπογραμμισμένες).
8. Το κείμενο θα υποβληθεί στο Συμβούλιο (Περιβάλλον) προς συζήτηση κατά τη σύνοδο του στις 13 Οκτωβρίου 2017, με σκοπό την επίτευξη μιας γενικής προσέγγισης.

II. ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

9. Οι εθνικοί στόχοι μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για το 2030 που εκφράζονται ως ποσοστά στο παράρτημα I της πρότασης της Επιτροπής, κατά κανόνα δεν έχουν αμφισβητηθεί κατά τις συζητήσεις στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Αντ' αυτού, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνολική ισορροπία της πρότασης, οι συζητήσεις, από την αρχή επικεντρώθηκαν στα λοιπά κεντρικά στοιχεία της: την αφετηρία της γραμμικής πορείας μείωσης (άρθρο 4), την ευελιξία LULUCF (άρθρο 7 και παράρτημα III), την εφάπαξ ευελιξία (άρθρο 6 και παράρτημα II), και την προσαρμογή της κατανομής για ορισμένα κράτη μέλη (άρθρο 10 παράγραφος 2 και παράρτημα IV).
10. Συζητήθηκαν και ορισμένες εναλλακτικές προσεγγίσεις της πρότασης της Επιτροπής σχετικά με ορισμένα από τα βασικά στοιχεία, αλλά δεν έτυχαν σημαντικής στήριξης. Προκειμένου να συμβάλει στην πρόοδο των συζητήσεων, η μαλτέζικη Προεδρία προσέθεσε ένα νέο στοιχείο στην πρόταση υπό τη μορφή αποθεματικού ασφαλείας (νέο άρθρο 10α). Στόχος του προτεινόμενου αποθεματικού ασφαλείας είναι να αντιμετωπίσει τις ανησυχίες ορισμένων κρατών μελών, χωρίς να τροποποιηθούν τα βασικά στοιχεία της πρότασης της Επιτροπής. Κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου του Ιουνίου 2017, οι αντιπροσωπίες εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για τις προσπάθειες της Προεδρίας και πολλές εξ αυτών αναγνώρισαν ότι η προτεινόμενη προσέγγιση επιτυγχάνει πρόοδο.

⁵ Έγγρ. 12334/17

11. Ως εκ τούτου, κατά τη διάρκεια της εσθονικής Προεδρίας οι εργασίες επικεντρώθηκαν στην αποσαφήνιση των διατάξεων σχετικά με τη λειτουργία του αποθεματικού ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων του μεγέθους του και των προϋποθέσεων πρόσβασης. Το προτεινόμενο αποθεματικό ασφαλείας θα είναι διαθέσιμο το 2032 σε λιγότερο πλούσια κράτη μέλη που θα υπερκαλύψουν τους στόχους τους για την περίοδο 2013-2020 και αντιμετωπίζουν προβλήματα για την επίτευξη του στόχου εκπομπών του 2030, ακόμη και μετά τη χρήση άλλων διατάξεων ευελιξίας. Το αποθεματικό ασφαλείας βασίζεται στην αρχή ότι δεν πρέπει να υπονομεύει την επίτευξη του στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου της Ένωσης της τάξης του 30% για το έτος 2030 στους τομείς που καλύπτονται από τον προτεινόμενο κανονισμό.
12. Η Προεδρία πιστεύει ότι το αποθεματικό ασφαλείας, όπως προτείνεται σήμερα, αντιμετωπίζει τις ανησυχίες ορισμένων κρατών μελών με δίκαιο και ισορροπημένο τρόπο χωρίς να υπονομεύεται η περιβαλλοντική ακεραιότητα της πρότασης της Επιτροπής. Οι περισσότερες αντιπροσωπίες μπορούν, κατ' αρχήν, να υποστηρίξουν το αποθεματικό ασφαλείας. Αρκετές από αυτές έχουν αναφέρει ωστόσο, ότι η στήριξη τους εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι τα υπόλοιπα βασικά στοιχεία της πρότασης της Επιτροπής θα παραμένουν αναλλοίωτα. Το μέγιστο ποσό του αποθέματος παραμένει το κύριο εκκρεμές ζήτημα και, ως εκ τούτου, το ποσό που πρότεινε η Προεδρία (100 εκατομμύρια) παραμένει σε αγκύλες: ορισμένες αντιπροσωπίες προτείνουν το ποσό να είναι μεγαλύτερο, ενώ άλλες αντιτίθενται σε τυχόν αύξηση ή η υποστηρίζουν χαμηλότερη τιμή.
13. Ορισμένες αντιπροσωπίες που δεν συμφωνούν με το σημείο εκκίνησης για την πορεία που προτείνει η Επιτροπή εκτιμούν ότι το αποθεματικό ασφαλείας δεν ανταποκρίνεται επαρκώς στις ανησυχίες τους. Μία αντιπροσωπία πρότεινε πρόσφατα μια προσαρμογή των δικαιωμάτων εκπομπής για μια συγκεκριμένη ομάδα κρατών μελών σε εξαιρετικές περιστάσεις, που θα προστίθεται στην προσαρμογή που προβλέπεται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2. Μία άλλη αντιπροσωπία πρότεινε να επιτρέπεται ανακατανομή της ευελιξίας LULUCF σε ορισμένα κράτη μέλη εφόσον λιγότερο από το συνολικό ποσό των 280 εκατ. καθαρών απορροφήσεων χρησιμοποιείται για συμμόρφωση στο πλαίσιο του ΣΕΑ για την περίοδο 2021-2030.

14. Κατά τη συζήτηση της ΕΜΑ στις 27 Σεπτεμβρίου, και οι δύο προαναφερθείσες προτάσεις υποστηρίχθηκαν από διάφορες αντιπροσωπίες. Ωστόσο, ορισμένες άλλες αντιπροσωπίες διατύπωσαν επιφυλάξεις εξέτασης σχετικά με τη νέες προτάσεις, ενώ ορισμένες άλλες ανησυχούν ότι θα ανατραπεί η λεπτή ισορροπία του κειμένου της Προεδρίας, και προτιμούν να διατηρηθεί το κείμενο όπως αυτό υποβλήθηκε στην ΕΜΑ. Κατά συνέπεια, η Προεδρία αποφάσισε να διαβιβάσει το πλέον πρόσφατο συμβιβαστικό της κείμενο με ελάχιστες αλλαγές για τη συζήτηση στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Υπό το φως των ανωτέρω, το Συμβούλιο καλείται να εγκρίνει γενική προσέγγιση με βάση το κείμενο ως έχει στο παράρτημα του παρόντος σημειώματος, το οποίο θα αποτελέσει τη βάση των μελλοντικών διαπραγματεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την παρούσα πρόταση στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, για μια ανθεκτική Ενεργειακή Ένωση και την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία των Παρισίων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 [...]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁶,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁷,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁸,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

- 1) Στα συμπεράσματα του [...] Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014 σχετικά με το πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030 εγκρίθηκε ένας δεσμευτικός στόχος μείωσης κατά τουλάχιστον 40 %, σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, των εγχώριων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 για το σύνολο της οικονομίας και αυτό επαληθεύτηκε στα συμπεράσματά του της 17ης-18ης Μαρτίου 2016. [...]

⁶ ΕΕ C, , σ. .

⁷ ΕΕ C, , σ. .

⁸ ΕΕ C, , σ. .

- 2) Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014 προβλεπόταν ότι ο στόχος θα πρέπει να επιτευχθεί συλλογικά από την Ένωση με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, με τις μειώσεις στους τομείς του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΕΔΕ») που προβλέπονται από την Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁹ και τους τομείς εκτός ΣΕΔΕ να ανέρχονται σε 43 % και 30 % αντίστοιχα έως το 2030, σε σύγκριση με το 2005 [...]. Όλοι οι τομείς της οικονομίας θα πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη των εν λόγω μειώσεων των εκπομπών και όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμετέχουν στην προσπάθεια αυτή, με μια δίκαιη και αλληλέγγυα κατανομή. Η μεθοδολογία για τον καθορισμό των εθνικών στόχων μείωσης των εκπομπών για τους τομείς εκτός ΣΕΔΕ, με όλα τα στοιχεία που εφαρμόζονται στην απόφαση αριθ. 406/2009/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁰, θα πρέπει να συνεχιστεί έως το 2030, με τις προσπάθειες να κατανέμονται βάσει του σχετικού κατά κεφαλήν Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕγχΠ). **Όλα τα κράτη μέλη θα συμβάλουν στη συνολική ενωσιακή μείωση το 2030 με τους στόχους τους να κυμαίνονται από 0% έως -40% σε σύγκριση με το 2005.** Οι εθνικοί στόχοι στο πλαίσιο της ομάδας των κρατών μελών με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ άνω του μέσου όρου της Ένωσης θα πρέπει να προσαρμόζονται σχετικά, ώστε να αντικατοπτρίζουν την οικονομική αποδοτικότητα κατά τρόπο δίκαιο και ισορροπημένο. Η επίτευξη αυτών των μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου αναμένεται να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα και την καινοτομία στην ευρωπαϊκή οικονομία και να προαγάγει βελτιώσεις, ιδίως στους τομείς των κτιρίων, της γεωργίας, της διαχείρισης των αποβλήτων και των μεταφορών, στον βαθμό που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

⁹ Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

¹⁰ Απόφαση αριθ. 406/2009/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των προσπαθειών των κρατών μελών να μειώσουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ώστε να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της Κοινότητας για μείωση των εκπομπών αυτών μέχρι το 2020 (ΕΕ L 140, της 5.6.2009, σ. 136).

- 3) Ο παρών κανονισμός θέτει, επίσης, σε εφαρμογή τη συνεισφορά της Ένωσης στο πλαίσιο της Συμφωνίας των Παρισίων¹¹ που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαίσιου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές («UNFCCC»), η οποία επικυρώθηκε, εξ ονόματος της Ένωσης, στις 5 Οκτωβρίου 2016 σύμφωνα με την απόφαση (ΕΕ) 2016/1841 του Συμβουλίου¹². Η [...] δέσμευση της Ένωσης για μειώσεις των εκπομπών στο σύνολο της οικονομίας περιέχεται στην εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς [...] που υποβλήθηκε ενόψει της συμφωνίας των Παρισίων από την Ένωση και τα κράτη μέλη της στη Γραμματεία της UNFCCC στις 6 Μαρτίου 2015. Η συμφωνία των Παρισίων τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016 και αντικαθιστά την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο του 1997, του οποίου η ισχύς θα εκπνεύσει το 2020.
- 4) [έχει ενσωματωθεί στην αιτιολογική παράγραφο 3]
- 5) Η μετάβαση σε καθαρή ενέργεια απαιτεί αλλαγές στην επενδυτική συμπεριφορά και παροχή κινήτρων σε ολόκληρο το φάσμα πολιτικής. Αποτελεί βασική προτεραιότητα της Ένωσης να δημιουργήσει μια ανθεκτική Ενεργειακή Ένωση που θα παρέχει ασφαλή, αειφόρο, ανταγωνιστική και οικονομικά προσιτή ενέργεια στους πολίτες της. Για να επιτευχθεί τούτο, απαιτείται η συνέχιση των φιλόδοξων κλιματικών δράσεων με τον παρόντα κανονισμό και η πρόοδος όσον αφορά τις άλλες πτυχές της Ενεργειακής Ένωσης, όπως ορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Στρατηγική-πλαίσιο για μια ανθεκτική Ενεργειακή Ένωση με μακρόπνοη πολιτική για την κλιματική αλλαγή»¹³.

¹¹ ΕΕ L 282, της 19.10.2016, σ. 4.

¹² Απόφαση (ΕΕ) 2016/1841 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2016, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαίσιου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 1).

¹³ 6594/15 - COM(2015)80 final

- 6) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει τις εκπομπές από τις κατηγορίες ενέργειας, βιομηχανικών διεργασιών και χρήσης προϊόντων, γεωργίας και αποβλήτων της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την αλλαγή του κλίματος (IPCC), όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴, εξαιρουμένων των εκπομπών από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 και του άρθρου 9 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, οι δραστηριότητες που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) .../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [LULUCF]^{15**} δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.
- 7) Τα δεδομένα που αναφέρονται επί του παρόντος στους εθνικούς καταλόγους απογραφής των αερίων θερμοκηπίου καθώς και στα μητρώα, τόσο στα εθνικά όσο και στο ενωσιακό, δεν επαρκούν ώστε να προσδιοριστούν, σε επίπεδο κράτους μέλους, οι εκπομπές CO₂ της πολιτικής αεροπορίας σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες δεν καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ. Με τη θέσπιση των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων, η Ένωση δεν θα πρέπει να επιβάλλει στα κράτη μέλη και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) επιβαρύνσεις δυσανάλογες προς τους επιδιωκόμενους στόχους. Οι εκπομπές CO₂ από πτήσεις που δεν καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ αντιπροσωπεύουν πολύ μικρό μέρος των συνολικών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και η καθιέρωση συστήματος υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές αυτές θα απέβαινε υπερβολικά επαχθής λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων απαιτήσεων για τον ευρύτερο τομέα δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Συνεπώς, οι εκπομπές CO₂ από την κατηγορία πηγών «1.Α.3.Α πολιτική αεροπορία» της IPCC θα πρέπει να θεωρούνται μηδενικές για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.
- 8) Η μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε κάθε κράτος μέλος έως το 2030 θα πρέπει να καθορίζεται σε σχέση με το επίπεδο των αναθεωρημένων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του 2005 του σχετικού κράτους μέλους που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, εξαιρουμένων των εξακριβωμένων εκπομπών από εγκαταστάσεις που λειτουργούσαν το 2005 και που συμπεριλήφθηκαν στο ΣΕΔΕ της ΕΕ μετά το 2005. Τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών για την περίοδο 2021 - 2030 θα πρέπει να καθορίζονται με βάση τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη και εξετάζονται από την Επιτροπή.

¹⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 13).

¹⁵ Κανονισμός .../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας εντός του πλαισίου για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030 και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ ...).

* Βλ. έγγραφο 11494/2016 [LULUCF].

- 9) Η προσέγγιση των ετήσιων δεσμευτικών εθνικών ορίων που έχει επιλεγεί με την απόφαση αριθ. 406/2009/EK [...]θα πρέπει να συνεχιστεί από το 2021 έως το 2030, με έναρξη της πορείας υπολογισμού εντός του 2020 ως προς τον μέσο όρο των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά την περίοδο 2016 - 2018 και λήξη της πορείας αυτής εντός του 2030, που αποτελεί το όριο για κάθε κράτος μέλος. Προσαρμογή των πιστώσεων για το 2021 προβλέπεται για τα κράτη μέλη τόσο με θετικό όριο δυνάμει της απόφασης 406/2009/EK όσο και με αύξηση των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής μεταξύ 2017 και 2020 που καθορίζεται σύμφωνα με την απόφαση 2013/162/ΕΕ της Επιτροπής¹⁶ και την εκτελεστική απόφαση 2013/634/ΕΕ της Επιτροπής¹⁷, ώστε να αντικατοπτρίζεται η χωρητικότητα για την αύξηση των εκπομπών κατά τα εν λόγω έτη. [...].
- 10) Δημιουργείται μια νέα μορφή εφάπαξ ευελιξίας για να διευκολυνθεί η επίτευξη των στόχων για τα κράτη μέλη με εθνικούς στόχους μείωσης πολύ πάνω τόσο από το μέσο όρο της Ένωσης όσο και από το οικονομικά αποδοτικό δυναμικό μείωσής τους καθώς και για τα κράτη μέλη που δεν κατένειμαν δωρεάν δικαιώματα σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις το 2013 [...].

¹⁶ Απόφαση 2013/162/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2013, για τον προσδιορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής των κρατών μελών για την περίοδο 2013-2020 σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 406/2009/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 90, της 28.3.2013, σ. 106).

¹⁷ Εκτελεστική απόφαση 2013/634/ΕΕ της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με τις αναπροσαρμογές των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών των κρατών μελών για την περίοδο 2013-2020 σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 406/2009/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 292, της 1.11.2013, σ. 19).

(10α) Το σημείο εκκίνησης ως προς τον μέσο όρο των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά την περίοδο 2016 - 2018 δεν αναγνωρίζει επαρκώς τις προηγούμενες προσπάθειες που έχουν καταβληθεί από το 2013 από τα κράτη μέλη που είχαν κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κάτω του μέσου όρου της Ένωσης για το έτος 2013. Κρίνεται, συνεπώς, σκόπιμο να θεσπιστεί περιορισμένο ειδικού σκοπού απόθεμα ασφαλείας που να αντιστοιχεί σε έως και [100] εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂, διατηρώντας παράλληλα την περιβαλλοντική ακεραιότητα του παρόντος κανονισμού, καθώς και να θεσπιστούν κίνητρα για δράσεις των κρατών μελών πέραν των ελάχιστων συνεισφορών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό [...]. Το απόθεμα πρέπει να είναι επωφελές για τα κράτη μέλη των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ήταν κάτω του μέσου όρου της Ένωσης για το έτος 2013, των οποίων οι εκπομπές παραμένουν κάτω από τα οικεία ετήσια δικαιώματα εκπομπής από το 2013 έως το 2020 και τα οποία έχουν προβλήματα να επιτύχουν τον στόχο τους για το 2030 παρά τη χρήση άλλων δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. [...] Ένα αποθεματικό αυτού του μεγέθους θα κάλυπτε σημαντικό μέρος των προβλεπόμενων ομαδικών ελλειμμάτων των επιλέξιμων κρατών μελών για την περίοδο 2021 έως 2030, χωρίς πρόσθετες πολιτικές, διατηρώντας παράλληλα τα κίνητρα για συμπληρωματικές ενέργειες. Το αποθεματικό θα πρέπει να είναι διαθέσιμο στα κράτη μέλη το 2032 [...], υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση του δεν υπονομεύει την επίτευξη του στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου της Ένωσης της τάξης του 30 % για το έτος 2030 στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

11) Μια σειρά ενωσιακών μέτρων ενισχύουν τη δυνατότητα των κρατών μελών να εκπληρώσουν τις κλιματικές υποχρεώσεις και έχουν ζωτική σημασία για την επίτευξη των απαραίτητων μειώσεων των εκπομπών στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Σε αυτά περιλαμβάνεται η νομοθεσία για τα φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου και τις μειώσεις των εκπομπών CO₂ από οδικά οχήματα, ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ενεργειακή απόδοση και κυκλική οικονομία, καθώς και χρηματοδοτικά μέσα της Ένωσης για τις επενδύσεις που συνδέονται με το κλίμα.

- 12) Ο κανονισμός [LULUCF] θεσπίζει λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και τις απορροφήσεις από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας (LULUCF). Ενώ το περιβαλλοντικό αποτέλεσμα βάσει του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τα επίπεδα των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου επηρεάζεται από τη συνεκτίμηση μιας ποσότητας έως το άθροισμα των συνολικών καθαρών εκπομπών και των συνολικών καθαρών απορροφήσεων από αποδασωμένες εκτάσεις, δασωμένες εκτάσεις, διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις και διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις, όπως ορίζεται στον κανονισμό [LULUCF], θα πρέπει να παρέχεται, ως επιπλέον δυνατότητα των κρατών μελών προκειμένου να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, όπου χρειάζεται, ευελιξία για μέγιστη ποσότητα 280 εκατ. τόνων ισοδυνάμου CO₂ των εν λόγω απορροφήσεων, κατανεμημένης μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με τα στοιχεία του παραρτήματος III. Το συνολικό ποσό και η κατανομή μεταξύ των κρατών μελών συνιστούν αναγνώριση του χαμηλότερου δυναμικού μετριασμού του γεωργικού τομέα και του τομέα χρήσης γης καθώς και της κατάλληλης συμβολής του τομέα αυτού στον μετριασμό και τη δέσμευση των αερίων θερμοκηπίου. Όταν εγκρίνονται οι εκτελεστικές πράξεις για την επικαιροποίηση των επιπέδων αναφοράς για τα δάση με βάση τα εθνικά λογιστικά σχέδια δασοκομίας σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 του κανονισμού [LULUCF], η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή [...], ώστε να αποτυπώνεται συμβολή της λογιστικής κατηγορίας των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων στην ευελιξία που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό. Πριν από τη θέσπιση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει την αξιοπιστία της λογιστικής για τη διαχείριση δασικών εκτάσεων βάσει των διαθέσιμων δεδομένων, και ιδίως η συνοχή των προβλεπόμενων και των πραγματικών ποσοστών συλλογής. Επιπλέον, η δυνατότητα για οικειοθελή διαγραφή ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής θα πρέπει να επιτρέπεται βάσει του [...] κανονισμού [LULUCF], προκειμένου να καταστεί δυνατή η συνεκτίμηση των εν λόγω ποσών κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των κρατών μελών προς τις απαιτήσεις εκείνου του εν λόγω κανονισμού [...].

13) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική, διαφανής και οικονομικά αποδοτική υποβολή εκθέσεων και επαλήθευση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών που απαιτούνται για την αξιολόγηση της προόδου ως προς τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών των κρατών μελών, οι απαιτήσεις για την υποβολή ετήσιων εκθέσεων και αξιολόγησης δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να ενσωματώνονται στα σχετικά άρθρα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013. Η τροποποίηση του εν λόγω κανονισμού θα πρέπει, επίσης, να διασφαλίζει ότι η πρόοδος των κρατών μελών κατά την πραγματοποίηση των μειώσεων των εκπομπών εξακολουθεί να αξιολογείται σε ετήσια βάση, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο σε πολιτικές και μέτρα της Ένωσης και πληροφορίες από τα κράτη μέλη. Κάθε δύο χρόνια, η αξιολόγηση θα πρέπει να περιλαμβάνει την προβλεπόμενη πρόοδο της Ένωσης προς την επίτευξη των στόχων της για μείωση και κρατών μελών προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους. Ωστόσο, η εφαρμογή εκπτώσεων θα πρέπει να εξετάζεται μόνο σε πενταετή διαστήματα, έτσι ώστε να μπορεί να συνυπολογιστεί η ενδεχόμενη συνεισφορά από αποδασωμένες εκτάσεις, δασωμένες εκτάσεις, διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις και διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις που παρέχεται κατ' εφαρμογή του κανονισμού [LULUCF]. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη του καθήκοντος της Επιτροπής να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό ή της εξουσίας της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει για τον σκοπό αυτό.

(13α) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

14) Στα συμπεράσματά του της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επεσήμανε ότι η διαθεσιμότητα και χρήση των υφιστάμενων μέσων ευελιξίας εντός των εκτός ΣΕΔΕ τομέων θα πρέπει να ενισχυθεί σημαντικά, προκειμένου να εξασφαλιστεί η οικονομική αποδοτικότητα των συλλογικών προσπαθειών της Ένωσης και η σύγκλιση των κατά κεφαλήν εκπομπών έως το 2030. Ως μέσο για την ενίσχυση της συνολικής οικονομικής αποδοτικότητας των συνολικών μειώσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να μεταφέρουν μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής τους σε άλλα κράτη μέλη. Θα πρέπει να εξασφαλίζεται η διαφάνεια των μεταφορών αυτών, οι οποίες θα πρέπει να γίνονται με τρόπο που εξυπηρετεί αμφότερα τα κράτη μέλη, περιλαμβανομένων της διενέργειας πλειστηριασμού, της χρήσεως μεσαζόντων της αγοράς που δρουν βάσει πρακτορείου ή μέσω διμερών διευθετήσεων. Κάθε τέτοια μεταφορά μπορεί να είναι αποτέλεσμα έργου ή προγράμματος για τη μείωση των αερίων θερμοκηπίου σχέδιο που υλοποιείται στο κράτος μέλος της πώλησης και που χρηματοδοτείται από το κράτος μέλος που επωφελείται.

- 15) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος αποσκοπεί στην υποστήριξη της αειφόρου ανάπτυξης και τη συμβολή στην επίτευξη σημαντικής και μετρήσιμης βελτίωσης της κατάστασης του περιβάλλοντος, παρέχοντας στους πολιτικούς ιθύνοντες, στους δημόσιους φορείς και στο κοινό επίκαιρες, στοχευμένες, πρόσφορες και αξιόπιστες πληροφορίες. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος θα επικουρεί την Επιτροπή, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του.
- 16) Προκειμένου να προβλεφθεί η κατάλληλη λογιστική καταγραφή των συναλλαγών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης των δυνατοτήτων ευελιξίας και της εφαρμογής ελέγχων συμμόρφωσης, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την εξασφάλιση της ορθής λογιστικής καταγραφής βάσει του παρόντος κανονισμού μέσω του ενωσιακού μητρώου. Οι αναγκαίες διατάξεις θα πρέπει να περιέχονται σε μία μόνο πράξη, η οποία θα συνδυάζει τις λογιστικές διατάξεις σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/EK, τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013, τον κανονισμό [LULUCF] και τον παρόντα κανονισμό. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξαγάγει κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ισότιμη συμμετοχή στην κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονες των εν λόγω οργάνων έχουν συστηματική πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- 17) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 4 σύμφωνα με το οποίο θα πρέπει να θεσπίζονται τα ετήσια όρια εκπομπών για τα κράτη μέλη, οι εκτελεστικές αρμοδιότητες θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁸.
- 18) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει τυχόν αυστηρότερους εθνικούς στόχους των κρατών μελών.

¹⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- 19) Τυχόν αναπροσαρμογές στην κάλυψη, όπως καθορίζεται στα άρθρα 11, 24, 24α και 27 της οδηγίας 2003/87/EK [...] θα πρέπει να αντισταθμίζονται από αντίστοιχη αναπροσαρμογή της μέγιστης ποσότητας των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Ως εκ τούτου, όταν τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν πρόσθετες εκπομπές στις δεσμεύσεις τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού από εγκαταστάσεις οι οποίες προηγουμένως καλύπτονταν από την οδηγία 2003/87/EK, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν πρόσθετες πολιτικές και μέτρα στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές αυτές.
- 20) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επανεξεταστεί το 2024 και στη συνέχεια ανά πενταετία, προκειμένου να αξιολογείται η συνολική λειτουργικότητά του. Η επανεξέταση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, αναδυόμενες εθνικές περιστάσεις και να επικαιροποιείται βάσει των αποτελεσμάτων του διαλόγου διευκόλυνσης του 2018 και της παγκόσμιας απογραφής της συμφωνίας των Παρισίων. Επιπλέον, στο πλαίσιο της τακτικής υποβολής εκθέσεων δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να αξιολογήσει τα αποτελέσματα του διαλόγου διευκόλυνσης του 2018.
- 21) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ιδίως ο καθορισμός υποχρεώσεων σχετικά με τις ελάχιστες συνεισφορές των κρατών μελών όσον αφορά την εκπλήρωση των στόχων της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των εν λόγω στόχων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις ελάχιστες συνεισφορές τους [...] για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, με σκοπό την επίτευξη του στόχου [...] της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου το 2030 κατά 30 % κάτω από τα επίπεδα του 2005 στους τομείς που καλύπτονται από το άρθρο 2, καθώς και κανόνες για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής και για την αξιολόγηση της προόδου των κρατών μελών για την επίτευξη των ελάχιστων συνεισφορών τους.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από τις κατηγορίες πηγών της IPCC της ενέργειας, βιομηχανικές διεργασίες και χρήση προϊόντων, γεωργία και απόβλητα, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013, εξαιρουμένων των εκπομπών από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.
2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 και του άρθρου 9 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και στις απορροφήσεις που καλύπτονται από τον κανονισμό [LULUCF].
3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι εκπομπές CO₂ από την κατηγορία πηγών «1.A.3.A πολιτική αεροπορία» της IPCC θεωρούνται μηδενικές.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «εκπομπές αερίων θερμοκηπίου»: οι εκπομπές που εκφράζονται σε τόνους CO₂ ισοδύναμου διοξειδίου του άνθρακα (CO₂), μεθανίου (CH₄), υποξειδίου του αζώτου (N₂O), υδροφθορανθράκων (HFCs), υπερφθορανθράκων (PFCs), τριφθοριούχου αζώτου (NF₃) και εξαφθοριούχου θείου (SF₆), οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού·
- 2) «ετήσια δικαιώματα εκπομπής»: οι μέγιστες επιτρεπόμενες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για κάθε έτος μεταξύ 2021 και 2030, οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 και το άρθρο 10·
- 3) «δικαίωμα του ΣΕΔΕ της ΕΕ»: «δικαίωμα» όπως ορίζεται στο στοιχείο α) του άρθρου 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

Άρθρο 4

Ετήσια επίπεδα εκπομπών για την περίοδο από 2021 έως 2030

1. Κάθε κράτος μέλος μειώνει, έως το 2030, τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά το ποσοστό που καθορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού, σε σχέση με τις εκπομπές του κατά το έτος 2005 σύμφωνα με την παράγραφο 3.
2. Με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος κανονισμού, της προσαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και λαμβάνοντας υπόψη κάθε μείωση που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 7 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για κάθε έτος μεταξύ 2021 και 2029 δεν υπερβαίνουν το επίπεδο που ορίζεται από μια γραμμική τροχιά που αρχίζει το 2020 από τη μέση τιμή των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τα έτη 2016, 2017 και 2018, όπως καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και θα λήξει το 2030 στο όριο που τίθεται για το εν λόγω κράτος μέλος στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή εκδίδει [...] εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής για τα έτη από το 2021 έως το 2030, εκφραζόμενα σε τόνους ισοδύναμου CO₂, όπως ορίζεται στις παραγράφους 1 και 2. Για τους σκοπούς των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή πραγματοποιεί διεξοδική επανεξέταση της πιο πρόσφατης εθνικής απογραφής των δεδομένων για τα έτη 2005 και 2016-2018 που υποβάλλεται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013. Οι εν λόγω πράξεις θα πρέπει, επίσης, να αναφέρουν την τιμή των εκπομπών κάθε κράτους μέλους για το 2005, όπως χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών που προσδιορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.
4. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις θα πρέπει, επίσης, να προσδιορίζουν, με βάση τα ποσοστά που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2, τις συνολικές ποσότητες που μπορεί να λαμβάνονται υπόψη για τη συμμόρφωση ενός κράτους μέλους κατά το άρθρο 9 μεταξύ 2021 και 2030. Εάν το άθροισμα των συνολικών ποσοτήτων όλων των κρατών μελών υπερβαίνει το συλλογικό σύνολο των 100 εκατομμυρίων, οι συνολικές ποσότητες για κάθε κράτος μέλος μειώνονται σε αναλογική βάση, ούτως ώστε να μην υπάρχει υπέρβαση του συλλογικού συνόλου.
5. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 13.

Άρθρο 5

Μέσα ευελιξίας για την επίτευξη των ετήσιων ορίων εκπομπών

- 1.¹⁹ Όσον αφορά τα έτη 2021 έως 2025, ένα κράτος μέλος δύναται να δανειστεί ποσότητα έως και 10% από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για το επόμενο έτος.
2. Όσον αφορά τα έτη 2026 έως 2029, ένα κράτος μέλος δύναται να δανειστεί ποσότητα έως και 5% από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για το επόμενο έτος.

¹⁹ Πρώην παράγραφος 2. Το κείμενο της πρώην παραγράφου 1 απαλείφεται (περιττό).

3. Ένα κράτος μέλος του οποίου οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για ένα δεδομένο έτος είναι χαμηλότερες από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για το εν λόγω έτος, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το άρθρο 6, δύναται να αποταμιεύσει αυτό το πλεονάζον μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής του για τα επόμενα έτη έως το 2030.
4. Ένα κράτος μέλος δύναται να μεταβιβάσει έως και 5% των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής του για ένα δεδομένο έτος σε άλλα κράτη μέλη. Το λαμβάνον κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει αυτήν την ποσότητα για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9 για το δεδομένο έτος ή για επόμενα έτη έως το 2030.
5. Ένα κράτος μέλος του οποίου οι αναθεωρημένες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για ένα δεδομένο έτος είναι χαμηλότερες από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για το εν λόγω έτος, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο παράγραφοι 1 έως 4 και με το άρθρο 6, δύναται να μεταβιβάσει αυτό το πλεονάζον μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής του σε άλλα κράτη μέλη. Ένα λαμβάνον κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει αυτήν την ποσότητα για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9 για το εν λόγω έτος ή για επόμενα έτη έως το 2030.
- 5α. Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιούν τα έσοδα που προκύπτουν από τις μεταβιβάσεις δικαιωμάτων δυνάμει των παραγράφων 4 και 5 για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στην Ένωση ή σε τρίτες χώρες. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για οποιαδήποτε δράση αναλαμβάνεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου.
- 5β. Μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται δυνάμει των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου ενδέχεται να προκύπτουν ως αποτέλεσμα έργου ή προγράμματος μετριασμού των αερίων θερμοκηπίου που εκτελείται στο κράτος μέλος πώλησης και ανταμείβεται από το λαμβάνον κράτος μέλος, με ταυτόχρονη αποφυγή της διπλής καταγραφής και διασφάλιση της ιχνηλασιμότητας.
6. Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιούν πιστώσεις από έργα που εκχωρούνται δυνάμει του άρθρου 24α παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/EK για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού, χωρίς κανένα ποσοτικό όριο και αποφεύγοντας ταυτόχρονα τη διπλή καταγραφή.

Ευελιξία για ορισμένα κράτη μέλη μετά τη μείωση των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ

1. Τα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα II μπορούν να έχουν περιορισμένη ακύρωση δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που δεν υπερβαίνουν τα 100 εκατομμύρια κατά ανώτατο όριο [...], τα οποία λαμβάνονται συλλογικά υπόψη για τη συμμόρφωσή τους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Η ακύρωση αυτή πραγματοποιείται από τις ποσότητες πλειστηριασμού του εκάστοτε κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας 2003/87/EK.
2. Τα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα II κοινοποιούν στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 κάθε πρόθεση να χρησιμοποιήσουν την περιορισμένη ακύρωση των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, έως το ποσοστό που ορίζεται στο παράρτημα II για κάθε έτος της περιόδου 2021 έως 2030 για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, με σκοπό τη συμμόρφωσή του σύμφωνα με το άρθρο 9. Τα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα II μπορούν να αποφασίσουν να αναθεωρήσουν το ήδη κοινοποιηθέν ποσοστό προς τα κάτω δύο φορές κατά τη διάρκεια της περιόδου, ήτοι το 2024 και το 2027. Σε αυτήν την περίπτωση, κοινοποιούν στην Επιτροπή αυτήν την απόφαση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024 και, εφόσον είναι αναγκαίο, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2027.
3. Κατόπιν αίτησης κράτους μέλους, ο κεντρικός διαχειριστής που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2003/87/EK ([...] «ο κεντρικός διαχειριστής») λαμβάνει υπόψη ποσότητα που δεν υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού για τη συμμόρφωση του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού. Το ένα δέκατο της ποσότητας των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού ακυρώνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/87/EK για κάθε έτος από το 2021 έως το 2030 για το εν λόγω κράτος μέλος.
4. Εφόσον κράτος μέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή την απόφασή του να αναθεωρήσει το ήδη κοινοποιηθέν ποσοστό, ακυρώνεται κατ' αντιστοιχία μικρότερη ποσότητα δικαιωμάτων για το εν λόγω κράτος μέλος όσον αφορά καθένα από τα έτη 2026 έως 2030 και 2028 έως 2030 αντιστοίχως.

Πρόσθετη χρήση έως και 280 εκατομμυρίων καθαρών απορροφήσεων από αποδασωμένες εκτάσεις, δασωμένες εκτάσεις, διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις και διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις

1. Στον βαθμό που οι εκπομπές ενός κράτους μέλους υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για ένα δεδομένο έτος, ποσότητα η οποία δεν υπερβαίνει το άθροισμα των συνολικών καθαρών απορροφήσεων και των συνολικών καθαρών εκπομπών από τις συνδυασμένες λογιστικές κατηγορίες αποδασωμένων εκτάσεων, δασωμένων εκτάσεων, διαχειριζόμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων και διαχειριζόμενων χορτολιβαδικών εκτάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού [LULUCF] μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για τη συμμόρφωσή του σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω έτος, υπό την προϋπόθεση ότι:
 - α) η σωρευτική ποσότητα που λαμβάνεται υπόψη για το εν λόγω κράτος μέλος για όλα τα έτη της περιόδου από το 2021 έως το 2030, δεν υπερβαίνει το μέγιστο ποσό που καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ για το εν λόγω κράτος μέλος·
 - β) η εν λόγω ποσότητα είναι μεγαλύτερη από τις απαιτήσεις του εν λόγω κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού [LULUCF]·
 - γ) το κράτος μέλος δεν έχει αποκτήσει από άλλα κράτη μέλη περισσότερες καθαρές απορροφήσεις σύμφωνα με τον κανονισμό [LULUCF] από όσες έχει μεταβιβάσει· και
 - δ) το κράτος μέλος έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του κανονισμού [LULUCF].
2. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού για την τροποποίηση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου προκειμένου να αποτυπώνεται η συνεισφορά της λογιστικής κατηγορίας των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, εφόσον εκδίδονται οι εκτελεστικές πράξεις που επικαιροποιούν τα επίπεδα αναφοράς για τα δάση με βάση τα εθνικά λογιστικά σχέδια δασοκομίας σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 του κανονισμού [LULUCF] [...].

Άρθρο 8

Διορθωτικά μέτρα

1. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει, κατόπιν αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και λαμβάνοντας υπόψη την προβλεπόμενη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 7 του παρόντος κανονισμού, ότι ένα κράτος μέλος δεν σημειώνει επαρκή πρόοδο, το εν λόγω κράτος μέλος υποβάλλει, εντός τριών μηνών, στην Επιτροπή διορθωτικό σχέδιο δράσης που περιλαμβάνει:
- α) τις δράσεις που εκτελεί το κράτος μέλος, ώστε να εκπληρώνει τις ειδικές υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού, μέσω εσωτερικών πολιτικών και μέτρων, καθώς και με την υλοποίηση ενωσιακής δράσης·
- β) χρονοδιάγραμμα προς υλοποίηση των ως άνω δράσεων, το οποίο επιτρέπει την αποτίμηση της ετήσιας προόδου όσον αφορά την υλοποίηση.
2. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος επικουρεί την Επιτροπή στο έργο της αξιολόγησης τέτοιων σχεδίων σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του.
3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει γνώμη σχετικά με τα σχέδια που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και σε αυτήν την περίπτωση εκδίδει γνώμη εντός τεσσάρων μηνών από την παραλαβή των εν λόγω σχεδίων.

Άρθρο 9

Έλεγχος συμμόρφωσης

1. Το 2027 και το 2032, εάν οι αναθεωρημένες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για οποιοδήποτε συγκεκριμένο έτος της περιόδου, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και με τις δυνατότητες ευελιξίας που χρησιμοποιούνται βάσει των άρθρων 5 έως 7, εφαρμόζονται τα ακόλουθα μέτρα:
- α) προσθήκη στην ποσότητα εκπομπών του κράτους μέλους το επόμενο έτος ίση με την ποσότητα σε τόνους ισοδύναμου CO₂ των πλεοναζουσών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, πολλαπλασιαζόμενη επί τον συντελεστή 1,08 σύμφωνα με τα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11· και

- β) στο κράτος μέλος απαγορεύεται προσωρινά να μεταβιβάζει μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής σε άλλο κράτος μέλος έως ότου αυτό συμμορφωθεί με το άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού. Ο κεντρικός διαχειριστής υλοποιεί την εν λόγω απαγόρευση στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 11.
2. Εάν οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους είτε για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 είτε για την περίοδο από το 2026 έως το 2030 δυνάμει του κανονισμού [LULUCF] υπερέβησαν τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου του, όπως προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού, υπάρχει αφαίρεση από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του εν λόγω κράτους μέλους ίση με την ποσότητα σε τόνους ισοδύναμου CO₂ των εν λόγω πλεοναζουσών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για τα σχετικά έτη.

Άρθρο 10

Προσαρμογές

1. Τα ετήσια δικαιώματα για κάθε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού προσαρμόζονται, έτσι ώστε να αντικατοπτρίζουν:
- α) τις προσαρμογές του αριθμού των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ [...] που εκχωρούνται δυνάμει του άρθρου 11 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ οι οποίες προέκυψαν από μεταβολή της κάλυψης των πηγών βάσει της εν λόγω οδηγίας, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Επιτροπής που εκδόθηκαν δυνάμει της εν λόγω οδηγίας σχετικά με την τελική έγκριση [...] των εθνικών σχεδίων κατανομής για την περίοδο 2008-2012 [...],
- β) τις προσαρμογές προς τον αριθμό των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ ή πιστώσεων, αντιστοίχως, που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 24 και 24α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ όσον αφορά στη μείωση των εκπομπών σε ένα κράτος μέλος· και
- γ) τις προσαρμογές προς τον αριθμό των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που σχετίζονται με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από εγκαταστάσεις που εξαιρούνται από το ΣΕΔΕ της ΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 27 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για το χρονικό διάστημα που εξαιρούνται.
2. Η ποσότητα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού προστίθεται στα δικαιώματα που προβλέπονται για το 2021 για κάθε κράτος μέλος που αναφέρεται στο εν λόγω παράρτημα.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα αριθμητικά στοιχεία που προκύπτουν από τις εν λόγω προσαρμογές.

Άρθρο 10α

Πρόσθετο αποθεματικό ασφαλείας για τα κράτη μέλη σε εξαιρετικές περιστάσεις

1. Αποθεματικό ασφαλείας που αντιστοιχεί σε ποσότητα έως [100] εκατομμυρίων τόνων ισοδύναμου CO₂ δημιουργείται στο ενωσιακό μητρώο υπό την προϋπόθεση της εκπλήρωσης του στόχου της Ένωσης που αναφέρεται στο άρθρο 1. Το αποθεματικό αυτό διατίθεται επιπλέον των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 5, 6 και 7 [...].
2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να επωφελείται από το αποθεματικό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) το κατά κεφαλήν ΑΕΠ του σε τιμές αγοράς το 2013, όπως δημοσιεύθηκε από την EUROSTAT τον Απρίλιο του 2016, ήταν χαμηλότερο από τον μέσο όρο της Ένωσης,
 - β) οι σωρευτικές εκπομπές του για τα έτη 2013 έως 2020 στους τομείς που καλύπτει ο παρών κανονισμός είναι χαμηλότερες από τα σωρευτικά ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για τα έτη 2013 έως 2020, και
 - γ) έχει εξαντλήσει τις δυνατότητες ευελιξίας δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφοι 2 και 3, έχει χρησιμοποιήσει στον μέγιστο δυνατό βαθμό τις καθαρές απορροφήσεις σύμφωνα με το άρθρο 7 ακόμα και αν η ποσότητα αυτή δεν ανέρχεται στο επίπεδο που καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ, δεν έχει πραγματοποιήσει καμία καθαρή μεταβίβαση σε άλλα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 5, και οι εκπομπές του εντούτοις υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του την περίοδο 2026 έως 2030.
3. Κράτος μέλος που πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 λαμβάνει πρόσθετη ποσότητα από το αποθεματικό η οποία δεν υπερβαίνει το έλλειμμα του προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9. Η ποσότητα αυτή δεν υπερβαίνει το 20% της συνολικής υπερκάλυψης του στόχου του την περίοδο 2013 έως 2020. Εάν προκύπτει ότι η συλλογική ποσότητα όλων των κρατών μελών που πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 υπερβαίνει το όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η ποσότητα για καθένα από τα εν λόγω κράτη μέλη μειώνεται κατ' αναλογία.

Οποιαδήποτε ποσότητα εναπομένει στο αποθεματικό μετά την κατανομή που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο διανέμεται μεταξύ των κρατών μελών που αναφέρονται στο εν λόγω εδάφιο αναλογικά προς το εναπομένον έλλειμμά τους αλλά χωρίς υπέρβασή του. Η ποσότητα αυτή μπορεί για καθένα από τα εν λόγω κράτη μέλη να προστίθεται στο ποσοστό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

4. Μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 για το έτος 2020, η Επιτροπή δημοσιεύει τις μέγιστες ποσότητες που αναφέρονται στη δεύτερη πρόταση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου για κάθε κράτος μέλος που αναφέρεται στα σημεία α) και β) της παραγράφου 2.

Άρθρο 11

Μητρώο

1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 12 για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού προκειμένου να εξασφαλίζεται η ορθή λογιστική καταγραφή βάσει του παρόντος κανονισμού μέσω του ενωσιακού μητρώου που θεσπίστηκε δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 όσον αφορά:
- α) τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής,
 - β) τις δυνατότητες ευελιξίας που ασκούνται δυνάμει των άρθρων 5 έως 7 του παρόντος κανονισμού,
 - γ) τον έλεγχο της συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού, και
 - δ) τις προσαρμογές δυνάμει του άρθρου 10 του παρόντος κανονισμού,
 - ε) το αποθεματικό ασφαλείας δυνάμει του άρθρου 10α του παρόντος κανονισμού.
- 1α. Ο κεντρικός διαχειριστής διενεργεί αυτοματοποιημένο έλεγχο κάθε συναλλαγής δυνάμει του παρόντος κανονισμού και, εφόσον απαιτείται, απαγορεύει συναλλαγές για να διασφαλίζει ότι δεν σημειώνονται παρατυπίες.
2. Το κοινό έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως ε) και στην παράγραφο 1α.

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και στο άρθρο 11 [...] ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από ... [ημερομηνία της έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού]. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο διατυπώσει αντιρρήσεις για μια τέτοια παράταση το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και στο άρθρο 11 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που προσδιορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει την εγκυρότητα των ήδη ισχυουσών κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες οι οποίοι ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση της νομοθεσίας της 13ης Απριλίου 2016.
5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2 και του άρθρου 11 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν ενημερώσει αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 13

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την αλλαγή του κλίματος που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όποτε γίνεται παραπομπή σε αυτήν την παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 14

Επανεξέταση

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού τίθενται υπό επανεξέταση λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των μεταβαλλόμενων συνθηκών σε εθνικό επίπεδο, των διεθνών εξελίξεων και των προσπάθειών που καταβάλλονται για την επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων της Συμφωνίας των Παρισίων.
2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός έξι μηνών από κάθε καθολική απογραφή που συμφωνείται δυνάμει του άρθρου 14 της Συμφωνίας των Παρισίων σχετικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, τη συμβολή του στον συνολικό στόχο της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου το 2030 και τη συμβολή του στους στόχους της Συμφωνίας των Παρισίων, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη για πρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης με σκοπό τις απαραίτητες μειώσεις αερίων θερμοκηπίου από την Ένωση και τα κράτη μέλη της, και μπορεί να υποβάλλει προτάσεις, κατά περίπτωση.

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 7 παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«(αα) από το 2023 οι οικείες ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού.../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [ESR] [...] για το έτος X-2, σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων της UNFCCC.»

β) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη ενημερώνουν ετησίως την Επιτροπή στις εκθέσεις τους σχετικά με τις προθέσεις τους να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας του άρθρου 5 παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού [ESR]. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των πληροφοριών αυτών από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή κοινοποιεί τις πληροφορίες στην επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 26».

2) Στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο γ) προστίθεται το ακόλουθο σημείο [...]:

«viii) από το 2023, πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές πολιτικές και τα μέτρα που εφαρμόζονται προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους βάσει του κανονισμού [ESR] [...], καθώς και πληροφορίες για τις σχεδιαζόμενες πρόσθετες εθνικές πολιτικές και μέτρα που προβλέπονται με σκοπό τον περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου πέρα από τις δεσμεύσεις τους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού [...] (μεταφέρθηκε στο σημείο 1) στοιχείο β) ανωτέρω).»

3) Στο άρθρο 14 παράγραφος 1 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«στ) από το 2023, συνολικές προβλέψεις αερίων θερμοκηπίου και ξεχωριστές εκτιμήσεις για τις προβλεπόμενες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για τις πηγές εκπομπών που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/EK και τον κανονισμό [ESR] [...].

4) Στο άρθρο 21 παράγραφος 1 [...], παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«γ) των υποχρεώσεων δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού [ESR] [...]. Η αξιολόγηση λαμβάνει υπόψη την πρόοδο ως προς τις ενωσιακές πολιτικές και μέτρα, καθώς και τις πληροφορίες από τα κράτη μέλη. Κάθε δύο χρόνια, η αξιολόγηση περιλαμβάνει επίσης την προβλεπόμενη πρόοδο της Ένωσης ως προς την εφαρμογή της εθνικά καθορισμένης πρόθεσης συνεισφοράς στη Συμφωνία των Παρισίων που περιέχει τη δέσμευση της Ένωσης για μειώσεις των εκπομπών στο σύνολο της οικονομίας και την προβλεπόμενη πρόοδο των κρατών μελών ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.»

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4

	Μειώσεις εκπομπών αερίων θερμοκηπίου των κρατών μελών το 2030 κάτω από τα επίπεδα τους για το 2005 που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3
Βέλγιο	-35%
Βουλγαρία	-0%
Τσεχική Δημοκρατία	-14%
Δανία	-39%
Γερμανία	-38%
Εσθονία	-13%
Ιρλανδία	-30%
Ελλάδα	-16%
Ισπανία	-26%
Γαλλία	-37%
Κροατία	-7%
Ιταλία	-33%
Κύπρος	-24%
Λετονία	-6%
Λιθουανία	-9%
Λουξεμβούργο	-40%
Ουγγαρία	-7%
Μάλτα	-19%
Κάτω Χώρες	-36%
Αυστρία	-36%
Πολωνία	-7%
Πορτογαλία	-17%
Ρουμανία	-2%
Σλοβενία	-15%
Σλοβακία	-12%
Φινλανδία	-39%
Σουηδία	-40%
Ηνωμένο Βασίλειο	-37%

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

**ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΑΚΥΡΩΣΗ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΕΛΕ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 6**

	Μέγιστο ποσοστό εκπομπών του 2005 που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού
Βέλγιο	2%
Δανία	2%
Ιρλανδία	4%
Λουξεμβούργο	4%
Μάλτα	2%
Κάτω Χώρες	2%
Αυστρία	2%
Φινλανδία	2%
Σουηδία	2%

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΚΑΘΑΡΕΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΠΟΔΑΣΩΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ, ΔΑΣΩΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΙΜΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΧΟΡΤΟΛΙΒΑΔΙΚΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2021 ΕΩΣ 2030 ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7

	Μέγιστη ποσότητα που εκφράζεται σε εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO ₂
Βέλγιο	3,8
Βουλγαρία	4,1
Τσεχική Δημοκρατία	2,6
Δανία	14,6
Γερμανία	22,3
Εσθονία	0,9
Ιρλανδία	26,8
Ελλάδα	6,7
Ισπανία	29,1
Γαλλία	58,2
Κροατία	0,9
Ιταλία	11,5
Κύπρος	0,6
Λετονία	3,1
Λιθουανία	6,5
Λουξεμβούργο	0,25
Ουγγαρία	2,1
Μάλτα	0,03
Κάτω Χώρες	13,4
Αυστρία	2,5
Πολωνία	21,7
Πορτογαλία	5,2
Ρουμανία	13,2
Σλοβενία	1,3
Σλοβακία	1,2
Φινλανδία	4,5
Σουηδία	4,9
Ηνωμένο Βασίλειο	17,8
Μέγιστο σύνολο:	280

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 10 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

	Συνολική προσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 που εκφράζεται σε τόνους ισοδύναμου CO ₂
Βουλγαρία	1602912
Τσεχική Δημοκρατία	4440079
Εσθονία	145944
Κροατία	1148708
Λετονία	547061
Λιθουανία	2165895
Ουγγαρία	6705956
Πολωνία	7456340
Πορτογαλία	1655253
Ρουμανία	10932743
Σλοβενία	178809
Σλοβακία	2160210
